

een heelen dag, was 't hiete wies
 no drukkend, sommen hiete
 mar s'avonds, ja toen wan te bes
 bij mij daor op de blicke.

Diene zeg, wij goot te ijs uut
 wij goot is n' etten loopen.
 der brugge over, dan reekt uit
 de warmte zol oer sloopen.

wij kwamen in het koele bos
 wat heerlijk was toe menschen
 no stil en rustig as doer was
 no woi 't altied wel wenschen.

de kikkers kwaken in een sloot.
 een nachtegaal den fluisen.
 een spinkhean, zijlpen in het geus.
 wat was ter heerlijk buiten.

van gangel woi ook men watie
 een baankien mos te kom'n.
 um 't achterwark ijs op te vlijjen,
 maar Diene gunk an 't brommen.

want hoe 'w ook leupen, zoekten
 geen iene was ter onbeset
 bespraken veur hun beiden.
 naar huns Gaitjaan, vooruit, goad met.

maan 'k zegge, mense luster.
 no 'w gouw ies, kalmpjes, rustig rond.
 want 'n baankien, kriej van oerond
 ai zitten wilt, zit ie verstond.

de witte wieve, hebt of e doan.
 ook spoken en de heksen.
 maar Amor is nog heingerond.
 't is ook een alleibesten.

maan ieder doet 't op zyn manier
 dat ek doar op e markt
 mekaar in 't daande, op de bank
 veur 't heele wikke stakt.

maan ook een jas se 't over hein.
 allun veur hun bestemd.
 de dames biene, schuppen maan
 'k zegge Diene, den wurd e temd.

kunt als niet zeggen, wáketomrag,
 goet zelf maar kúken lúu
 en nachtegaal den fluiten voort.
 en 'n kikkend was niet meer.

't was alles leven, wat hún was.
 gefluit, gesjilp, gekoer.
 maar ook een plausien, op de bank
 dat was een heele toer.

meer 't volgend, baankien nitte wij
 mijn beste Diëneman
 wat ik oew zegge beste meid!
 en doar kú vaste op an.

ai nitte wilt mij eeren ween,
 wij bint ook vul te laote
 de netels die bint uutverkocht,
 die 't op zit, van de kaate.

en 't volgend baankien, ween beset
 doar noo'n innig, vriend stel,
 ik valle daale, naast de meid,
 goei'n 'n avond lúu, bevalt 't oew wel.

een gil, was alles, wat ze zee,
 de ridders in de biene,
 nog ienen sprongen weg was stel-
 nit Diene, 'k heb 'r ook iene!

Moet hew 't iës, samen deun e proat
 de schoonheid van natuur,
 bij vogelfluit, gekwaak, gekoor
 bij 't middernachtlyk uur.

En samen waar hi over iens,
 in bos, bij beek en laan,
 onmisbaar, is ons laaroe bos
 de basis, van ons voortbestaan.